

РЕШЕНИЕ

№ 3714

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Г СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Димитрова

Членове: Михаил Ал. Малчев
Божидар Ив. Стаевски

при участието на секретаря Алина К. Тодорова
като разгледа докладваното от Михаил Ал. Малчев Въззивно гражданско дело № 20211100510278 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258-273 ГПК.

С решение № 20134243 от 08.06.2021 г., постановено по гр. д. № 75411/2019 г. на Софийски районен съд, 85 състав, е отхвърлил предявения от „ДЗИ - О.З.“ ЕАД срещу ЗК „Л.И.“ АД иск с правно основание чл. 411 КЗ за осъждане на ответника за заплати сумата 17 212.50 лева - застрахователно обезщетение по щета № 44012131711617, ведно със законната лихва върху сумата от 30.12.2019 г. до окончателното плащане, както и сумата от 3 963.67 лева - лихва за забава за периода 23.09.2017 г. до 30.12.2019 г.

Решението е обжалвано изцяло от ищеца в първоинстанционното производство - „ДЗИ - О.З.“ ЕАД, действащо чрез процесуалния си представител. Изложените доводи във въззивната жалба са за неправилност на решението. Поддържа се, че въз основа на неправилна преценка на събраните доказателства, районният съд е отхвърлил като недоказан предявения иск. Твърди се, че от събраните в производството пред районния съд доказателства се установява по категоричен, че гражданска отговорност се носи не само за виновни действия, но има и обективна отговорност на собственика на вещта за произлезлите от нея вреди за трети лица съгласно чл. 50 ЗЗД вр. с чл. 493, ал. 2, т. 7 КЗ. Поддържа се, че в случая увреждането на имуществото, за което „ДЗИ - О.З.“ ЕАД е заплатило обезщетение по застраховка „Каско +“, е причинено от възникнал пожар в товарен автомобилен влекач, за който е била налице застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ЗК „Л.И.“ АД и на основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. с чл. 50 ЗЗД последният следва да отговаря по иска с

правно основание чл. 411 КЗ. Моли се решението да бъде отменено, като предявеният иск бъде уважен и да се присъдят сторените пред двете инстанции съдебни разноски.

Ответникът по въззивната жалба - ЗК „Л.И.“ АД, е депозирал в законоустановения срок отговор на въззивна жалба, действащ чрез процесуалния си представител. В него се излагат съображения за правилност и законосъобразност на решението на районния съд. Иска се присъждане на разноски в полза на въззиваемото дружество от въззивната инстанция.

Софийски градски съд, действащ като въззивна инстанция, намира следното по предмета на въззивното производство:

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо, налице е постановен диспозитив в съответствие с мотивите на решението.

При произнасянето си по правилността на решението съгласно чл. 269, изр. второ от ГПК и задължителните указания, дадени с т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по т. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС, въззивният съд е ограничен до релевираните във въззивната жалба оплаквания за допуснати нарушения на процесуалните правила при приемане за установени на относими към спора факти и на приложимите материално правните норми, както и до проверка правилното прилагане на релевантни към казуса императивни материално правни норми, дори ако тяхното нарушение не е въведено като основание за обжалване.

В случая с въззивната жалба е направено оплакване относно фактите и приложимото право, което очертава обхвата на въззивната проверка за правилност.

Не се установи при въззивната проверка нарушение на императивни материално правни норми. Първоинстанционният съд е изложил фактически констатации и правни изводи, основани на приетите по делото доказателства, които въззивният съд споделя и на основание чл. 272 ГПК, препраща към тях, без да е необходимо да ги повтаря. Относно правилността на първоинстанционното решение въззивният съд намира наведените с въззивната жалба доводи за неоснователни.

За да постанови обжалваното съдебно решение, с което искът е отхвърлен, първоинстанционният съд е приел за доказано сключването на посочените в исковата молба застрахователни договори - имуществена застраховка „Каско +“ и задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, както и настъпването на застрахователно събитие в срока на действие на застраховките - самозапалване на автомобил, както и плащане от страна на ищеца на застрахователно обезщетение по сключената имуществена застраховка „Каско +“. В разглеждания случай районният съд е заключил, че застрахователят по имуществената застраховка няма право на регрес към застрахователя по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, тъй като липсва деликтна отговорност на трето лице по отношение на увредения застрахован. Установено е по делото, че се касае за събитие - самозапалване на застраховано имущество, при което липсва участие на трето лице – деликвент и застрахователят по имуществената застраховка няма право на регрес, в т.ч. и към застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“.

Изложените правни аргументи от районния съд, въз основа на които е отхвърлил предявения иск, са законосъобразни, обосновани са при правилно прилагане на закона и след анализ на събраните по делото доказателства, поради което настоящият състав счита, че постановеното решение е правилно и следва да се потвърди.

Напълно неоснователни са възраженията на въззивника, че на основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. с чл. 50 ЗЗД отговорност следва да носи застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“, при който е било застраховано МПС, което се е самозапалило и от което е тръгнал пожара. Действително от приетите в първоинстанционното производство експертизи, че установява, че причината за пожара, поради които са уредени процесните МПС – товарни влекачи, е самозапалване на един от тях. В тази насока действително би била приложима хипотезата на чл. 50 ЗЗД ако са настъпили уреждания на имущество, което да е собственост на трети лица, различни от собственика на процесните МПС – товарни влекачи, който е един и същ за всички – „К.***“ ЕООД. Освен уредено имущество, собственост на това дружество, данни за уредено имущество в резултат на пожара на трети лица няма. Ето защо в случая чл. 50 ЗЗД би могло да бъде приложен ако е увредено имущество на трети лица, различни от „К.***“ ЕООД, но такова липсва. В тази връзка е неприложим нито чл. 50 ЗЗД, нито пък чл. 411 КЗ. В случай липсва отговорно трето лице, което да е отговорно за деликт, причинил увреждане на застрахованото МПС - товарен влекач и затова няма как да бъде ангажираната отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, която цели да обезщети трети лица, засегнати от деликта и различни от собственика на увреденото имущество, който е застрахован при „ДЗИ - О.З.“ ЕАД не за евентуално увреждане на собствено имущество, а за уреждане на имущество на трети лица. Цитираната в отговора на въззивната жалба съдебна практика е неотнормативна към разглеждания случай, поради липсата на връзка с приложението на разпоредбите на ЗК. Тази съдебна практика е относима към предпоставките на приложение на чл. 50, чл. 49 и чл. 45 ЗЗД, които нямат връзка със спорния предмет на делото. Поради изложеното настоящият съдебен състав също намира за неустановени по категоричен начин на всички предпоставки за уважаване на иска по чл. 411 КЗ, който правилно е отхвърлен от районния съд.

Крайните изводи на двете съдебни инстанции съвпадат. Първоинстанционното решение на основание чл. 271, ал. 1, изр. 1, пр. 1 ГПК следва да се потвърди изцяло.

Въззиваемият на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ има право на сумата 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Воен от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20134243 от 08.06.2021 г., постановено по гр. д. № 75411/2019 г. на Софийски районен съд, 85 състав.

ОСЪЖДА „ДЗИ - О.З.“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на ЗК "Л.И." АД, ЕИК *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК вр. с чл. 273 ГПК разноси за въззивната инстанция в размер на 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____